

Formanden:

Tak til hr. Naser Khader. Så er det justitsministeren.

Kl. 10:34

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også til det her lovforslag takke for den brede opbakning. Det er fuldstændig korrekt, som mange af ordførerne har været inde på, at det her forslag jo egentlig er et forslag, der viser, at vi fra dansk side er langt foran EU, når det gælder dyrevelfærd.

Kl. 10:34

Vi har jo allerede i dag et forbud mod markedsføring og import af hunde- og katteskind i Danmark, og hvis man lige skal fremhæve det, synes jeg også, det er vigtigt at få sagt, at det selvfølgelig er godt, at der nu er kommet en EU-forordning, at EU er med på vognen, og at der bliver et generelt forbud mod hunde- og katteskind i hele EU. Men jeg vil dog alligevel også sige her, at EU-forslaget jo ikke går så vidt som det danske, da EU-forslaget alene vedrører pelsen, men altså ikke vedrører skindet. Det er klart, at vi stadig væk vil vælge at gå videre end EU med vores forslag, og det holder vi fast i af hensyn til dyrevelfærd.

Det er fuldstændig korrekt, hvad hr. Christian H. Hansen indledte med at sige, nemlig at den her sag sådan set er en, der blev startet op i sin tid af Dansk Folkeparti og blev diskuteret her i Folketingssalen. Specielt efter et program, der var på en af de landsdækkende tv-kanaler, blev der en meget, meget stor underskriftindsamling for, at det var en problemstilling, vi tog hånd om her i Folketinget. Jeg modtog over 200.000 underskrifter for at sikre, at der kom et forbud, og det var jo selvfølgelig efter de grufulde billeder, som fru Karina Lorentzen også fortalte om, hvor man så hunde blive flået levende, fordi deres skind og pels skulle bruges til produktion af legetøj og andet.

Vi er da glade for, at EU nu i hvert fald delvis er med på vognen og sætter dyrevelfærd over hensynet til erhvervslivets produktion og det materiale, de bruger, og vi kan kun håbe på, at det her spreder sig til resten af verden, så vi kommer de dyremishandlinger til livs.

Jeg vil gerne takke Folketinget for den brede opbakning til, at vi sikrer, at EU-forordningen så også gælder i Danmark.

Kl. 10:36

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:**Forslag til lov om ændring af straffeloven.**

(Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 06.02.2008).

Kl. 10:36

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

L 68 har til formål at fordoble strafferammen for tvangsægteskaber. Tvangsægteskaber er en af de værste former for frihedsberøvelse, man kan forestille sig, og Venstres politik på området er klar: Vi kan ikke og vil ikke acceptere tvangsægteskaber og frihedsberøvelse af unge kvinder, og da slet ikke på dansk grund. Det er derfor vigtigt, at straffen for tvangsægteskaber er klar og konsekvent og står mål med forbrydelsen, og der er dette lovforslag et skridt i den rigtige retning.

Man kan spørge, hvorfor vi skal fordoble strafferammen for tvangsægteskaber, når den nuværende strafferamme aldrig har været benyttet. Er det ikke blot signallovgivning? Det er muligt, at det er signallovgivning, men hvis der er et sted, vi skal sende stærke signaler, så er det da netop i forhold til tvangsægteskaber. Det skylder vi de piger og unge kvinder, der udsættes for den enorme frihedsberøvelse, det er at blive tvangsgift – ikke mindst fordi tvangen jo ikke er kortvarig, men livsvarig.

Disse argumenter samt de positive høringsvar, særlig fra organisationer, som til daglig har

at gøre med ofrene for tvangsægteskaber, gør, at Venstre kan give forslaget sin fulde støtte.

Kl. 10:38

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:38

Karen Hækkerup (S):

Venstres ordfører siger selv, at den lov, der allerede findes i dag, og som jo i princippet gør det forbudt at tvinge nogen til at gifte sig, aldrig har været anvendt. På trods af vi har haft en regering, som har sagt, at man ikke vil indføre begrebet tvangsægteskab i loven, fordi det allerede er forbudt, så har vi altså nu fået syn for sagen: Der er aldrig nogen, der er blevet dømt for at have tvunget andre til at indgå ægteskab.

Man kan spørge sig selv, om det er, fordi man ikke tror, at der i Danmark overhovedet er nogen, der er blevet tvunget til det. Og der må jeg for egen regning bare sige, at det tror jeg bestemt ikke på. Når jeg læser høringsvarene igennem og ser, hvad krisecentrene og andre skriver, så findes der tvangsægteskaber – og endda i et stort omfang – i Danmark.

Jeg er meget bekymret for, at den ændring, som loven lægger op til, kun vil gøre det strafbart, hvis der er udøvet vold, eller hvis der har været trusler om vold, eller hvis nogen er blevet frihedsberøvet. Synes Venstre ikke, at man skulle overveje at udvide dette begreb – altså de ting, som det skal være muligt at straffe for – til også at dække nogle af de mere bløde former for pression, som bl.a. kvindekrisecentrene anfører er noget, der ville kunne forandre virkeligheden for de kvinder og også unge mænd, som tvinges ind i ægteskaber?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil svare fru Karen Hækkerup, at forskellen på dette lovforslag og det beslutningsforslag om at indføre en særlig paragraf om forbud mod tvangsægteskaber, som tidligere har været foresat af Det Radikale Venstre, er, at det her jo vil have en reel effekt, fordi der vil være nogle – det må vi gå ud fra – der bliver dømt. Og når de så bliver dømt, vil de blive dømt hårdere med det her forslag, der fordobler straffen, end med det tidligere forslag. Som jeg sagde i mit indlæg,

sender det et meget vigtigt signal, og det synes jeg er enormt vigtigt.

Vi kan også se i statistikkerne, at det er et signal, som har effekt – i hvert fald kan man se, at der er flere unge med indvandrerbaggrund, der vælger at blive gift med en person, der er bosat her i landet. Uagtet der ikke er nogen, der er blevet dømt efter den her paragraf, så tror jeg, at forslaget virker. Og det er også derfor, vi så sender et forstærket signal for at få en forøget effekt.

Kl. 10:40

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:40

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror, det er meget naivt at forestille sig, at en forhøjet straf alene vil forhindre tvangsægteskaber. Vi må altså sige til os selv: I dag er det forbudt at tvinge nogen til at blive gift, og det skal det også være, for det, der foregår rundt omkring, hvor unge, både mænd og kvinder, bliver presset ind i ægteskaber, er så modbydeligt.

Men det, regeringen nu siger, er, at man gerne vil være med til det, som Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne længe gerne har villet, nemlig at skrive det ind som en særlig paragraf i straffeloven. Det er vi meget tilfredse med.

Men kan Venstres ordfører ikke se, at den definition, man har besluttet sig for at bruge, nemlig at det kun drejer sig om fysisk vold, om trusler om vold og om indespærring, slet ikke dækker det, som de her unge mennesker bliver udsat for? Man risikerer altså nu at få en lov, som ikke virker; den vil være hullet som en si.

Ud over de her forhold, hvor det kun er den fysiske vold og trusler om vold, som vil blive strafbart, er der et andet element, nemlig det, der drejer sig om religiøst indgåede ægteskaber, som er forestået af en imam, og som slet ikke har juridisk gyldighed. Alle de ægteskaber, som vi jo ved også findes, vil heller ikke blive forbudt.

Er det, Venstre er i gang med lige nu, ikke bare at sende et signal om, at man gerne vil være hård, og at man gerne vil virke, som om man gør noget mod tvangsægteskaber. Men virkeligheden er jo, at man slet ikke gør nok. Der er jo i det, som regeringen lægger frem her, ingenting, der ændrer virkeligheden for de unge mænd og kvinder, der bliver tvunget ind i ægteskaber.

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er meget enig med ordføreren fra Socialdemokratiet i, at tvangsægteskaber er noget frygtelig noget, og at det skal vi gribe ind mod. Men det er jo netop det, regeringen gør.

Regeringen lavede allerede i 2003 en handlingsplan for, hvad man skulle gøre i forhold til tvangsægteskaber. Og jeg er da fuldstændig enig i, at det bare ikke er nok at lave lovgivning på området og at lave lovgivning, så man kan straffe folk, der tvinger andre ind i ægteskaber. Men man har også gjort meget mere end det. Man har faktisk lavet nationale handlingsplaner, og man har faktisk taget hånd om problemet. Politiet og de rette myndigheder siger, at de føler, at de kan håndtere den udfordring, det er at forhindre tvangsægteskaber.

Og som jeg sagde tidligere: Når vi kigger på tallene, så er der jo flere med indvandrerbaggrund, som gifter sig med en dansker end med en fra deres hjemland. Og det tager jeg altså som udtryk for, at den retning, man har bevæget sig i, og de regler, man har lavet, virker.

Kl. 10:42

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til hr. Karsten Lauritzen.

Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan ikke forestille mig noget, der er meget mere modbydeligt end tvangsægteskaber. Vi har i vores land og vores tradition et princip, der handler om, at vi har frihed over vores egen krop, over vores eget liv. Det er den frihed, man fratager unge mennesker, som bliver tvunget til at gifte sig med en, de ikke selv har valgt. Vi ved erfaringsmæssigt, at der er familier i Danmark, som lever i et parallelsamfund, som ikke er integrerede, og som stadig væk tvinger deres unge mennesker til at indgå ægteskab, på trods af at det ikke er det, de unge mennesker selv ønsker.

Det er ganske frygteligt for disse unge mennesker, og det drejer sig ikke kun om kvinder, som Venstres ordfører nævnte i sit indlæg. Det drejer sig også om unge mænd, som imod deres vilje indgår ægteskab, som de ender med ikke at være lykkelige i. Der er tale om en kulturkløft, og der er tale om en generationskløft imellem de unge indvandrere og dem, der har været her i længere tid.

Man kan ikke udelukkende afskaffe tvangsægteskaber ved at ville straffe sig ud af det. Hvis man skal nå hinanden i de her miljøer, hvis man skal nå hinanden og finde en form for forsoning, bliver der også nødt til at være en dialog. Derfor er det ikke nok udelukkende at ville forhøje strafferammen.

Regeringen lægger op til, at det nu skal kunne straffes med fængsel i indtil 4 år, hvis man tvinger nogen til at indgå ægteskab mod vedkommendes vilje. Socialdemokraterne er meget enige i, at der er behov for, at det skal være strafbart, men vi vil også gerne sige, at det ikke kan stå alene, for det kan højst sandsynligt ikke få nogen som helst til at blive dømt for at have tvunget andre til at indgå ægteskab. Det er i dag allerede forbudt at tvinge nogen til at indgå ægteskab, selv om det ikke er skrevet ind i loven i en selvstændig paragraf. Men i det her lovforberedende arbejde har vi jo måttet konstatere, at ikke én gang i dansk retshistorie er der nogen, der er blevet dømt for at have tvunget andre til at gifte sig med nogen mod deres vilje.

Så må man jo spørge sig selv, om det er, fordi vi ikke tror på, at der i Danmark findes unge mennesker – eller ældre for den sags skyld – som er blevet gift mod deres egen vilje. Der tror jeg man må være ærlig og sige: Dem findes der højst sandsynligt rigtig mange af. Problemet er bare, at de ikke får nogen hjælp. De kan ikke få hjælp, udelukkende ved at strafferammen forhøjes, og de kan ikke få hjælp fra regeringen, som kun vil lave signallovgivning, og som ikke vil gå ind og tage fat om de reelle problemer og finde løsninger, der vil kunne løse problemerne for de her unge mennesker.

Vi bliver nødt til at ville mere end at sende et signal. Vi bliver nødt til at turde lave en lovgivning, som kan hjælpe mennesker, som står over for at blive presset ud i ægteskab. Vi kan ikke tillade os at være ugrundige, og jeg synes, at det, som regeringen her lægger op til, er at være ugrundig. Det vil kun være strafbart at tvinge mennesker til at indgå ægteskab, hvis de er blevet slået, hvis de er blevet truet med at blive slået, eller hvis de er blevet frihedsberøvet. Det, vi ved, finder sted i rigtig mange af de her familier, er, at der bliver lagt et årelangt, massivt pres på de unge mennesker om, at de skal rette ind, for ellers vil de krænke familiens ære. Det vil i den her lovgivning slet ikke blive forbudt at presse mennesker til at indgå ægteskab, medmindre de altså bliver slået.

Det vil heller ikke blive forbudt at presse mennesker til at indgå ægteskab, hvis de lader være med at gå ned på kirkekontoret, hos den lokale borgmester eller kirkeformynder og får foretaget vielsen. Hvis man bare får en imam til at udføre vielsen, er det ikke gældende i forhold til dansk ret, og så vil det heller ikke være forbudt i forhold til den lovgivning, som ministeren nu lægger frem. Det er altså enormt problematisk, især når vi ved, at mindreårige bliver tvunget ud i de her ægteskaber, som er sharia-kontrakter. De unge kvinder og mænd hjælper vi slet ikke med det her forslag.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at vi støtter forslaget, for vi støtter, at strafferammen bliver sat op. Men vi synes, det er alt for tyndt, og vi vil i det lovforberedende arbejde komme med ændringsforslag, som vi mener er meget nødvendige, hvis det her skal komme til at virke sådan, at unge mennesker ikke bliver presset ud i ægteskab. For loven er simpelt hen ikke god nok, som den er.

Kl. 10:47

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Næste ordfører er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Det her er jo et initiativ, vi som bekendt længe har efterlyst fra Dansk Folkepartis side, og vi noterer os med tilfredshed, at regeringen nu har taget initiativ til at fremsætte dette lovforslag, som vi naturligvis kan bakke op om.

I Danmark har vi frihed til selv at træffe vores egne valg, hvad enten det drejer sig om det tøj, vi bærer, den uddannelse, vi tager, eller den person, vi ønsker at gifte os med. Det er helt naturlige rettigheder, vi har, og vi skænker det ikke en tanke, at dette valg ikke kan tages af alle i Danmark. Men nogle træffer afgørende og livsvarige valg for andre på en sådan måde, at der er tale om direkte tvang. Det er ikke, fordi de ikke selvstændigt kan foretage et valg, men fordi de er ofre og uforskyldt er født og opvokset med en kultur, hvor det frie valg undertrykkes til fordel for æresbegreber.

Dansk Folkeparti håber, at skærpelsen af strafferammen kan have en præventiv effekt over for de personer, der tvinger andre til at gifte sig. Jeg mener også, at det kan sende et signal til de mange unge om, at vi i det danske samfund bakker op om deres personlige valg, og at vi ikke accepterer, at de ulovligt skal tvinges til

at gøre ting, de ikke har lyst til. Det er en vigtig værdi for alle i Danmark, at vi har den absolutte frihed til at bestemme over vores eget liv.

Et fængsel – man kan ikke forklare på andre måder, hvordan det må være at blive tvunget ind i et ægteskab imod egen vilje. Et ægteskab er et intimt forhold og en livsvarig og vigtig beslutning, som ingen andre end den unge selv kan træffe. Det er derfor vigtigt, at det er den unge, der selv træffer valget og ikke tvinges til at indgå i et intimt forhold med en person, som de ikke er forelsket i eller aldrig selv ville vælge som ægtemand eller -hustru.

Hvis det her lovforslag virkelig skal have en effekt, mener vi i Dansk Folkeparti, at man også skal kunne straffes for tvangsægteskaber, der er indgået i udlandet, hvis offeret har dansk tilknytning.

Jeg vil i den forbindelse høre ministeren, om ministeren har gjort sig nogen overvejelser om, hvordan vi kan straffe en gerningsmand, som fra udlandet tvinger f.eks. en kvinde til udlandet for at indgå et ægteskab, som har karakter af direkte tvang.

Hvis en kvinde bliver taget med til et land, hvor tvangsægteskaber ikke figurerer som forbud i lovgivningen, ja, så står vi med et konkret problem, for det er et offer med dansk tilknytning, tvangen er gået ud over.

Unge piger af anden etnisk herkomst er herhjemme højt placeret i selvmordsstatistikkerne, og jeg frygter, at denne statistik bl.a. bunder i æresrelaterede forhold, hvor en pige f.eks. tvinges til at indgå et ægteskab imod sin vilje og føler sig så hårdt presset, at hun ikke ser anden udvej end at tage sit eget liv.

Disse problematiske æresbegreber skal vi bekæmpe i Danmark. I et land med en høj grad af frihed for både mænd og kvinder er det fuldstændig uacceptabelt, at mennesker skal tvinges til at indgå ægteskaber imod deres vilje. Vi skal hjælpe de unge kvinder og mænd alt det, vi kan, hvis de er truet på livet på grund af æresrelateret tvang, vold eller lignende. Hvis man er truet, skal man om nødvendigt tilbydes ny identitet, ny bopæl, nyt liv og andet for at sikre, at situationen ikke ender i drab, vold eller trusler.

Vi bakker op om lovforslaget, og vi vil give vores ja til, at straffen for tvangsægteskab sættes op fra 2 til 4 år. Det manglede bare. Når det så er sagt, mener vi også, at det ikke kun skal gælde for de tilfælde, hvor et tvangsægteskab er blevet fuldbyrdet. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det i lige så høj grad er vigtigt, at straffen for forsøg

på tvangsægteskab også skærpes kraftigt. Med denne skærpelse af straffen for tvangsægteskaber slår vi fast, at vi ikke accepterer tvangsægteskaber i Danmark, og at det er forbudt.

Vi kan derfor bakke op om lovforslaget.

Kl. 10:51

Formanden:

Ja tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:51

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om man vil være villig til sammen med Socialdemokraterne at lægge pres på regeringen for at få udvidet begrebet om, hvad det er, der er forbudt, når nogen presser nogen til at indgå ægteskab.

Lovforslaget drejer sig jo kun om vold, trusler om vold eller frihedsberøvelse, men vi kan læse i de høringsvar, der ligger fra kvindekrisecentrene, som jo er dem, der om nogen kender til problemets dybde, at der er mange andre ting, vi bliver nødt til at tage med i vores overvejelser, bl.a. om man ikke skulle bløde op for, hvad det er for nogle ting, der skal være strafbart, altså at det skal være andet end den fysiske vold, truslerne om vold eller frihedsberøvelse, og om man ikke på en eller anden måde kunne prøve at få formuleret det mere bløde, sådan at man også vil kunne lægge det ind under strafferammen.

Så vil jeg også spørge til – hvad krisecentrene i øvrigt også skriver – hvad man skal gøre for at få de her kvinder til at lægge de trusler om, at de er blevet presset ind i ægteskaber, frem. Der må man jo sige, at som loven er i dag, har vi ikke set mange, der selv er kommet og har anmeldt, at de er blevet truet, fordi de ikke tør det, eller fordi de ikke føler, at de kan gøre det med den kulturbaggrund og den familiemæssige tilknytning, som de har. Vil Dansk Folkeparti være med til, ud over at vi hæver strafferammen, også at lægge pres på regeringen for at få gjort mere ved den forebyggende del, den, der handler om dialog, den, der handler om, at de unge kvinder og unge mænd skal have mulighed for at rette henvendelse til myndighederne, sådan at man kan gribe ind, inden det kommer til reelle trusler om den fysiske vold?

Kl. 10:52

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:53

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi jo altid positive over for forslag, som kan have den effekt, at vi kan få standset tvangsægteskaber. Men samtidig kan jeg jo ikke stå her på Folketingets talerstol og love fru Karen Hækkerup, at Dansk Folkeparti vil være med i nogle ting, som ikke er specifikke og konkrete. Det mener jeg vi må tage under udvalgsarbejdet.

I forhold til de her kvinder og mænd, som bliver presset til tvangsægteskaber, og hvordan vi sikrer, at de kommer frem og fortæller om den tvang, som er blevet begået imod dem, mener jeg også, at vi skal gå videre med det under udvalgsarbejdet og se på, hvad vi konkret kan gøre, men også stille en masse spørgsmål til justitsministeren om, hvad hun mener hun kan frembringe af initiativer på det her område, så vi kan få en helt konkret forklaring på, hvad der egentlig foregår på det her område, for at sikre, at de her kvinder ikke længere skal tvinges til at indgå ægteskab.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Karen Hækkerup (S):

Tak for det første svar, det synes jeg lyder fint.

Jeg vil gerne spørge til en sidste ting, som jeg også nævnte i mit eget ordførerindlæg, nemlig at der findes en form for tvangsægteskab, som ikke foregår, ved at man bliver gift, ligesom man normalt gør i Danmark, men ved at man har en imam til at forestå en shariaægteskabs lignende vielse, som også går ud over mindreårige. Jeg står her med høringsvaret fra Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, som skriver, at de er vidende om, at mindreårige tvinges ud i de her tvangsægteskaber, som altså ikke er ægteskaber set i forhold til dansk lovgivning, fordi de ikke har været nede på kommunekontoret for at blive gift, men er blevet viet af en imam.

De her unge mennesker, som er blevet presset ud i de her religiøse ægteskaber, er ofte mindreårige, men de vil ikke blive hjulpet af det forslag, som regeringen har fremsat, fordi det religiøse ægteskab ikke vil blive forbudt. Er det noget, som bekymrer Dansk Folkeparti, ligesom det bekymrer Socialdemokraterne, at loven ender med at blive lige så hullet som en si, for hvis man bare truer folk eller nøjes med at vie dem

ved religiøse ceremonier, vil det ikke være strafbart?

Kl. 10:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:55

Marlene Harpsøe (DF):

Det er ikke helt det, som jeg har fundet ud af via de ting, som jeg har læst på, men jeg forstår da godt den problemstilling, som fru Karen Hækkerup fremfører, og selvfølgelig skal det da ikke være muligt her i det danske samfund at tvinge mindreårige til at indgå ægteskab mod deres vilje. Ligegyldigt om man er over eller under myndighedsalderen, skal man da ikke tvinges til den slags.

Men jeg synes, at vi skal gå videre med det i udvalgsbehandlingen, så vi kan se på, hvordan det her lovforslag helt konkret er på området, og hvordan de her ægteskabsregler egentlig fungerer i Danmark, så vi kan få en klarlæggelse af, hvornår ægteskaber egentlig er registreret i Danmark, og hvornår de ikke er registreret i Danmark, så vi kan slå hårdt ned på de her tvangsægteskaber.

Kl. 10:56

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Marlene Harpsøe, og så er det fru Karina Lorentzen.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

I Danmark har vi et retssamfund, og derfor kan vi ikke acceptere tvang. Alle former for tvang skal bekæmpes. Hvis en ung mand og en ung kvinde tvinges til at gifte sig under pres fra deres familier, så er der tale om vold mod de to unge og dermed et tvangsægteskab, og det er en tilsidesættelse af den almindelige menneskeret, som det er at vælge sin egen partner, og ofrene er både manden og kvinden.

En udtrykkelig kriminalisering af tvangsægteskaber i straffeloven er en SF-mærkesag, og derfor ser vi positivt på forslaget om en højere straf for at medvirke til at tvinge andre til at gifte sig imod deres vilje. En højere straf vil synliggøre spillereglerne i samfundet for forældre i etniske minoritetsmiljøer, men også i kristne miljøer, hvor man mere eller mindre frivilligt gifter sig med hinanden. Det vil synliggøre spillereglerne, som er, at tvangsægteskaber er ulovlige, straffbare og uforenelige med demokratiske frihedsideal.

Desuden sender det et signal til de unge ofre om, at samfundet tager deres problemer alvorligt. Det gør det nemmere for dem at sige fra over for deres forældre og lægge pres på dem.

Alle mennesker skal have lov til at gifte sig ud fra et personligt og kærlighedsmæssigt valg. Det er en menneskeret. Tvangsægteskab er afskyeligt, fordi det påtvinger ofret en livslang forpligtelse af dybt personlig karakter.

En straffelovsbestemmelse vil formentlig kun have en signalværdi, og den kan ikke stå alene. Det er tvingende nødvendigt præventivt at forebygge med information til både de unge og til forældrene.

SF har tidligere foreslået, at der opbygges en enhed med bl.a. et nationalt rejse- og uddannelseshold, som skal forebygge tvangsægteskaber og anden æresrelateret vold.

Forbuddet mod tvangsægteskaber koblet sammen med en langsigtet forebyggende strategi er vejen frem, hvis vi skal undgå flere skæbner som Ghazala, som døde for sin selvvalgte kærlighed.

Vi skal ikke kun henvende os til forældrene og sige: Sådan er loven. Vi skal også hjælpe dem til at håndtere situationen, når datteren selv vælger sin kæreste. Ellers vil forældrene også føle sig svigtet af systemet.

Mange unge opfatter ikke tvangsægteskaber som en tvang, for de kender ikke alternativet. Det danske samfund skal hjælpe til at udvikle denne virkelighedsopfattelse.

Tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber går hårdest ud over kvinderne, da det er dem, der er mest bundet til hjemmet. Kvinder er nøglepersoner i integrationen, og ved at hjælpe kvinderne hjælper man hele familien.

Det skal forebygges, at problemerne videreføres fra generation til generation.

SF støtter forslaget.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til fru Karina Lorentzen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tvang er jo ulovligt allerede i dag, og rent faktisk er det sådan, at tvangsægteskaber allerede i dag dermed også er ulovlige efter straffelovens § 260. Så er spørgsmålet: Hvorfor så fremsætte et lovforslag, og hvorfor fremsætte et lovforslag med det her indhold, dvs. et lovforslag om selv-

stændig kriminalisering af tvangsægteskaber, som nogle måske vil sige er en form for dobbeltkonfekt? Jeg vil sige, at lovforslaget jo egentlig ikke er dobbeltkonfekt, men det præciserer, at tvangsægteskaber er ulovligt, og der har været et meget stort ønske om og et meget stort behov for at få præciseret, at tvangsægteskaber er tvang og det er ulovligt, så i sig selv har det at få det præciseret et formål.

Den næste del handler om, at der samtidig sker en strafsækpelse, således at strafferammen går helt op til 4 år, og det synes vi fra Konservatives side er ganske rimeligt og fornuftigt, ikke mindst i betragtning af at lige præcis den tvang, som ligger forud, har en konsekvens, som er livslang. Et tvangsægteskab har jo som udgangspunkt en livslang effekt, og det vil sige, at selve den kriminelle handling har meget, meget vidtrækkende konsekvenser for dem, det går ud over, og derfor bør det ikke alene med hensyn til strafferammen, men så sandelig også med hensyn til strafudmålingen, som ministeren skriver i sit forslag, klart og tydeligt kunne ses, at det her er noget, man tager ganske alvorligt, og at det derfor også bliver straffet ganske hårdt.

Når lovforslaget på et tidspunkt er blevet vedtaget og vi har fået indført denne bestemmelse i straffeloven, vil det også være nemmere for ofrene med lovgivningen i hånden, altså med en konkret paragraf i hånden, at vide, præcis hvad der er ulovligt. Det er dermed også nemmere at tage paragraffen i hånden og gå til politiet og anmelde et tvangsægteskab, for nu står det der klart og tydeligt, og det er der ikke nogen der kan være i tvivl om.

Det sidste element, som jeg synes vil være relevant også at nævne i den her sammenhæng, er jo, at vi ikke – selv om vi har en borgerlig regering, som er kendt for at være strafsækpende og slå hårdt ned på forbryderne – skal glemme, at der også gøres en bunke forebyggende arbejde. I den her sammenhæng har bl.a. rigspolitiet i 2007 fremlagt en samlet strategi for politiets indsats for at bekæmpe æresrelaterede forbrydelser, herunder tvangsægteskaber, bare for at nævne en af de forebyggende indsatser, man gør. Det vil altså sige, at man både i regeringen, de administrative led og helt ud i politiets rækker er opmærksom på problemet og på, at det bedste selvfølgelig er at forebygge, at det her sker; men skulle det alligevel ske, skal vi selvfølgelig have en paragraf, så vi kan komme efter dem, der overtræder lovgivningen.

Kl. 11:02

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Jeg vil lige sige, at man ikke nyder drikkevarer i salen.

Så er det fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:02

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at jeg har fuld forståelse for, at man ønsker at sende et signal til indvanderne, til de unge, til de ældre, til alle om, at tvangsægteskaber under ingen omstændigheder er acceptable, og derfor skal det indskrives særligt, og det støtter Socialdemokraterne også. Selvfølgelig skal det have sin egen særlige bestemmelse.

Det, som Socialdemokraterne bare er rigtig bekymrede over – og med dem også mig – er, om en strafsækpelse i sig selv overhovedet vil forhindre nogen som helst i at blive tvunget ind i de her ægteskaber.

Som jeg har gennemgået i mit tidligere ordførerindlæg og med henvisning til det spørgsmål, jeg har stillet, så vil den lov, som den konservative ordfører nu står og taler varmt for, ikke fange alle tilfælde af tvangsægteskaber, fordi den bl.a. kun vil gøre det forbudt at tvinge folk til at gifte sig, hvis der er fysisk vold, trusler om vold eller der har været frihedsberøvelse.

Der vil jeg bare spørge den konservative ordfører: Gør det slet ikke indtryk, når man læser de mange høringsvar, hvori der står, at der er behov for at se på en bredere definition af, hvad det er, der skal være strafbart, for der er altså mange andre måder at presse og true unge mennesker ind i ægteskabet end lige det, som er forbudt i henhold til lovforslaget?

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Tom Behnke (KF):

Jeg fristes jo også lige til, når nu det netop er fru Karen Hækkerup fra Socialdemokratiet, der kommer med en kort bemærkning i den her sammenhæng, at gøre opmærksom på en anden væsentlig forebyggende foranstaltning, som vi jo har gennemført, nemlig 24-års-reglen, som jo i høj grad gør, at specielt de unge kvinder har en vis robusthed og kan stå imod, at de bliver tvunget ind i ægteskab. Det var så en bestemmelse, som vi stod lidt alene med, men den blev dog gennemført. Det er bare lige, for at Socialdemo-

kratiet husker, at det også var en forebyggende foranstaltning, som Socialdemokratiet vist ikke var helt så vild med.

I forbindelse med det andet spørgsmål, nemlig om vi så i forbindelse med det her lovforslag skal udvide definitionen af, hvad tvang er, vil jeg gerne understrege, at hvis vi skal til at røre ved noget så grundlæggende i en paragraf i straffeloven, forudsætter det en helt særskilt diskussion af præcis det emne, og det vil ikke være hensigtsmæssigt under førstebehandlingen af det her lovforslag at tage så vidtgående og så vidtrækkende en diskussion, men jeg ser frem til, at Socialdemokratiet stiller de spørgsmål under udvalgsbehandlingen, og så får vi jo en afklaring af det her. For skal man ind og pille ved det her, er det min opfattelse, at så må vi have nogle eksperter på banen, der helt præcist kan definere rammerne for, rækkevidden af tvang, som den er defineret i straffelovens § 260 i dag.

Hvad vil konsekvenserne være af, at man eventuelt udvider den i den retning, som fru Karen Hækkerup ønsker? Hvilke konsekvenser vil det have? For justerer man bare en lille smule på den her paragraf, skal man være klar over, at det kommer til at få rigtig vidtgående konsekvenser, også i nogle situationer, hvor selv fru Karen Hækkerup ikke synes der skal være tale om tvang. Derfor er det ikke bare noget, man lige ordner under en førstebehandling af et andet lovforslag, men noget, vi kan tage under udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:05

Formanden:

Er der ønske om en yderligere bemærkning? Værsgo, fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:05

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil da gerne takke for viljen til at ville se på det, for jeg mener rent faktisk, at det er et problem, at vi nu ender med at vedtage et lovforslag, som sender et signal, men som måske kan ende med ikke at have den store virkning, for som hr. Tom Behnke sagde i sit første indlæg, giver det her lovforslag nogle muligheder for, at de unge mennesker kan gå ned på politistationen og anmelde. Det gør man jo bare ikke. Man går jo ikke ned og anmelder sin mor eller sin far eller sine brødre. Det sker utrolig sjældent, og derfor er der altså behov for noget andet end kun den her lovgivning. Derfor er der behov for, at vi breder hele det her område ud og får kigget på, hvad vi kan gøre for at forhindre, at de her unge mennesker havner i ægteskaber, som de

ikke ønsker. Og der er den her strafferamme altså bare ikke nok.

Jeg er enig i, at den skal til, og jeg er enig i, at den er en del af det, ligesom jeg også er enig i, at 24-års-reglen er en god ting for at forhindre unge mennesker i at blive gift med en, de ikke ønsker at blive gift med. Men jeg synes, det er meget vigtigt, når nu regeringen fremsætter et lovforslag, som skal forhindre tvangsægteskaber, at vi gør os selv den ære, at vi behandler forslaget grundigt, således at vi ikke får noget sjusk igennem, som i realiteten ender med at betyde, at masser af unge mennesker alligevel ender med at blive gift med en mod deres vilje, uden at samfundet kan gribe ind, fordi vi har sjusket med vores lovgivning. Så jeg takker for viljen til at ville se på det senere.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Tom Behnke (KF):

Nu er jeg nødt til at protestere. Der er jo ikke tale om, at det her er sjusk. Der er ikke tale om, at vi laver en hovsaløsning, eller at vi bare gør noget. Det ville der være, hvis det var sådan, at man fulgte fru Karen Hækkerups forslag om at udvide hele grundlaget for den her paragraf ved bare sådan lige med et snuptag her under førstebehandlingen at samle nogle ordførere, et flertal her i Folketinget, og så gennemføre vi lige nogle udvidelser af selve tvangsbegrebet. Det ville være hovsalovgivning. Det ville være sjusk. Nej, det her handler simpelt hen om, at vi præciserer en i forvejen eksisterende paragraf om tvangsægteskaber, og at man i øvrigt fordobler strafferammen på lige præcis det her område. Det er på ingen måde sjusk. Det er på ingen måde udtryk for, at man laver huller i lovgivningen. Tværtimod er det her en meget, meget klar præcisering, og det er juridisk et meget flot stykke håndværk, der her lægges for dagen.

Men skulle man tage den anden diskussion, så kunne vi godt starte den diskussion op under det her lovforslag i udvalgsbehandlingen, men min anbefaling er, at Retsudvalget i så fald skal anmode nogle eksperter – der skal nedsættes nogle udvalg eller lignende – der kan se på selve tvangsindholdet. Men det må så være et helt nyt lovforslag til den tid.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Den næste i ordførerrækken er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ét tvangsægteskab er et tvangsægteskab for meget. Forskellen på at tvinge folk til ægteskab og megen anden form for ulovlig tvang er jo, at tvangsægteskabet har en endnu mere indgribende karakter, fordi der er tale om tvang for livet. Indgåelse af ægteskab bør være en lykkelig begivenhed og er det jo også i langt de fleste tilfælde, men i nogle tilfælde foregår der desværre tvang af unge kvinder – og i virkeligheden også af unge mænd – i forhold til at blive gift med andre end dem, de selv har lyst til at blive gift med, og blive tvunget til at blive gift med dem, som deres respektive familier synes de skal giftes med.

FN's menneskerettighedskonvention fordrer, at intet ægteskab må indgås uden de kommende ægtefællers frie og uforbeholdne samtykke. For Det Radikale Venstre er der i denne sag som i de fleste andre ingen tvivl om, at vi skal holde os fuldstændig på menneskerettighedernes side, og det er jeg glad for at vi i hvert fald i denne sag øjensynligt kan få alle Folketingets partier med på. Det handler også om det helt grundlæggende i et borgerligt demokrati, i et retssamfund, at man selvfølgelig selv har lov til at bestemme over sit eget liv, over sin egen krop, over sin egen ægteskabelige status.

Det er jo en sag, der har været under behandling i årevis. Det Radikale Venstre har sammen med en lang række andre partier kæmpet for, at vi i straffeloven eksplicit skulle nævne et forbud imod tvangsægteskaber. Nu er det sådan, at man i hvert fald kan have en retorisk diskussion i forhold til det her forslag. Ministeren nævnte, sidst vi diskuterede det her emne, at regeringen var åben over for en skærpelse af straffen, men det der med det eksplicitte omkring tvangsægteskaber var man ikke så positiv over for. Derfor har man så valgt at kalde forslaget for en skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, og så er der i øvrigt nogle andre præciseringer, bliver det nævnt. Og ja tak, vi må da sige, at der er andre præciseringer, bl.a. den præcisering, at ordet ægteskab nu eksplicit nævnes i paragraffen, hvilket jeg synes er en meget fornem præcisering, når man tidligere har afvist vores forslag om eksplicit at nævne tvangsægteskaber i straffeloven. Så den indrømmelse vil jeg sådan set gerne takke for, selv om man gerne vil komme lidt ud af den i det retoriske i det fremsatte lovforslag.

Når det er sagt, støtter vi selvfølgelig fuldstændig op om, at man får det ind i straffeloven, og at man også får en strafskærpelse for det her, for det er en af de mere alvorlige forbrydelser.

Men vi må ikke have nogen illusioner om, at skærpelserne og den eksplicitte beskrivelse af tvangsægteskab i straffeloven gør det alene. Der er også forebyggelse, der er holdningsbearbejdelse, der er forskellige initiativer, som hele tiden er nødt til at blive evalueret og fulgt op på, sådan at vi ved, at vi gør det rigtige.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at fru Karen Hækkerup jo ikke alene i sin ordførertale, men i en lang række indlæg her i debatten i dag har været inde på, at man skulle gå endnu videre, at man ud over trusler om vold, selve volden, tvangen osv., også skulle tage det mere bløde, det sådan mere psykologiske, eller hvad man skal kalde det, med.

Det kunne jeg godt tænke mig at bede ministeren om at forholde sig til. Jeg tror, det er en meget svær gråzone, vi bevæger os ind i. Man skal i hvert fald overveje, hvilke konsekvenser det kan få i forhold til den påvirkning, der kan være, når man lever i andre fællesskaber end dem, flertallet lever i, hvad enten der er tale om muslimske mindretal, Jehovas Vidner, Indre Mission eller noget helt fjerde. Så det kunne jeg godt tænke mig at ministeren ville forholde sig til, sådan at der stadig er en form for familier frihed til at foretage diskussioner, men at vi selvfølgelig afviser enhver form for tvang. Hvis det ikke går vidt nok, er vi selvfølgelig også åbne for at diskutere det, men jeg synes bare, man kan være nervøs for, at gråzonen bliver for stor, og at man også kommer til at kunne ramme mennesker, man i virkeligheden ikke ønsker at ramme. Jeg vil bede ministeren om at få lidt overvejelser omkring det.

Kl. 11:12

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkning. Vi siger tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører på området, fru Line Barfod, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne og Enhedslistens vegne sige, at vi jo normalt er meget skeptiske over for at prøve at løse problemer ved at skærpe straffe, og i særdeleshed hvis det eneste, man gør, er at øge straffen, men forbrydelsen at tvinge andre til at indgå ægteskab

er naturligvis så alvorlig, at man er nødt til at tænke over, hvad man kan gøre. De siger, vi kender, har været meget voldsomme, og derfor er vi altså positive over for at indsætte en selvstændig bestemmelse i straffeloven på området.

Samtidig vil vi sige, at vi ikke tror, det skal stå alene på nogen måde, for som sagt er straf udmærket, hvis der sker en grov forbrydelse, men det er jo endnu bedre at forebygge, at der sker en forbrydelse. Derfor vil vi gerne have, at der sker en styrkelse af det forebyggende, styrket rådgivning, sådan at vi hjælper de kvinder eller unge mænd, som bliver udsat for forsøg på tvang, at vedkommende f.eks. nemmere kan få mulighed for at skifte cpr-nummer og skifte identitet og på den måde slippe væk fra en familie, som vil tvinge vedkommende, og at man også styrker indsatsen over for ofrene, altså dem, der er blevet tvangsgift. Jeg tror altså – og vi tror – at der er brug for en bredere indsats, hvis det her problem skal komme nærmere en løsning.

Der er også brug for at få mere viden på området. Det fremgår af høringssvarene, at vi ikke kender nok til problemets omfang, at vi ikke kender tilstrækkeligt til, om der overhovedet er brug for en ny bestemmelse. Nu støtter vi det, men det ville altså være rart med et større indblik i omfanget af tvangsægteskaber. Der er ikke nogen særlig dokumentation om omfanget, og det skal man selvfølgelig prøve at skaffe sig, når man vil gå ind og lave straffelovgivning.

Det er jo også et af de punkter, vi har imod 24-års-reglen, at når vi faktisk ved meget lidt om, hvordan den virker, så skal man altså være påpasselig, og 24-års-reglen, som vi jo klart er imod, er altså en meget indgribende regel at indføre uden helt at kende virkningen af reglen.

Så vi håber altså, at ministeriet vil være med til, at vi får et bedre kendskab til omfanget af tvangsægteskaber, og at vi sammen med resten af Folketinget kan være med til at sikre, at det her tiltag, som vi altså støtter, ikke kommer til at stå alene.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen, og så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Tvangsægteskab er lig voldtægt. Derfor skal tvangsægteskaber hindres og forbydes. De er et indgreb i individets ret og frihed til at vælge og

bestemme over eget liv, krop, seksualitet, uddannelse og ægteskab. Tvangsægteskabet hæmmer også integrationen. Vi kender tilfælde, hvor en velfungerende ung kvinde med indvandrerbaggrund af familien er blevet tvunget ind i et tvangsægteskab. Konsekvenserne har i mange tilfælde været tragiske. Kvinden har måttet afbryde uddannelse og er blevet tvunget til at gå hjemme. Ægteskabet er kuldsejlet, ofte efter voldelige overgreb fra mandens side, og kvinden er blevet offer.

Der er heldigvis sket en begrænsning af importen af udenlandske ægtefæller til tvangsægteskaber på grund af 24-års-reglen, men nogle undgår denne begrænsning ved f.eks. at bosætte sig i Sverige. Men hvis et sådant ægteskab er indgået efter ulovlig tvang, er det vel strafbart allerede efter den eksisterende lovgivning. Det vil jeg godt have belyst under udvalgsarbejdet.

Vi må også se på, hvordan gældende lov er blevet forvaltet, om der på et sikkert grundlag kan siges noget om omfanget af tvangsægteskaber historisk og aktuelt. Det må være en vanskelig sag at håndhæve en sådan sanktion, men jeg håber, at en skærpelse vil virke præventivt og i hvert fald give de mennesker, som ikke frivilligt ønsker at følge familiens beslutning om valg af ægtefælle, en god begrundelse for at stå fast.

Jeg har læst høringssvarene, og jeg finder ikke, at der er tungtvejende argumenter imod ministerens lovforslag. Det glæder mig, at Institut for Menneskerettigheder ikke har indvendinger af menneskeretlig karakter mod lovudkastet, der reflekterer behovet for at beskytte mod tvang ved ægteskabsindgåelse.

Derimod kan jeg ikke helt følge Indvandrer-rådgivningen, som anfører, at generationskonflikter ikke kan løses med skærpede straffe. Indvandrer-rådgivningen anfører endvidere, at hvis et offer for et tvangsægteskab anmelder et familiemedlem til politiet, vil det påføre offeret alvorlige psykiske problemer på grund af familiens udstødelse. Jamen vi kan da ikke acceptere, at en eller flere generationer af indvandrerefterkommere bare skal affinde sig med denne ulovlige tvang, indtil et generationsproblem er blevet løst. Der er jo heller ikke bare tale om et generationsproblem, men om et alvorligt integrationsproblem, og hvis et tvangsægteskab kuldsejler, risikerer offeret jo alligevel familiens for-dømmelse og udstødelse. Derfor kan jeg ikke tilslutte mig Indvandrer-rådgivningens ræsonnement.

Som jeg har nævnt, er der nogle forhold, jeg gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet, men overordnet kan Ny Alliance støtte ministerens lovforslag.

Kl. 11:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:19

Karen Hækkerup (S):

Jeg bed mærke i, at hr. Naser Khader sagde, at der ikke var noget i høringssvarene, som havde givet Ny Alliance overvejelser i forhold til, om det, der blev lagt frem fra ministerens side, ikke var godt nok.

Der vil jeg gerne en gang til henlede opmærksomheden på høringssvaret fra Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, som jeg synes har en pointe, som vi bliver nødt til at tage højde for, når vi skal lave den her lov. Landsorganisationen af Kvindekrisecentre skriver, at mange tvangsægteskaber indgås for en imam ved den såkaldte niqab, som er en shariaægteskabskontrakt, der ikke er bindende ved dansk ret, men som af parterne og familierne opleves som værende lige så gyldig som et almindeligt ægteskab.

Der har Justitsministeriet i sin kommentar til høringssvarene skrevet, at det er meget svært at gå ind og sige, at det skal være forbudt, når det ikke er et rigtigt ægteskab. Men nu tænker jeg på, om hr. Naser Khader måske kan oplyse mig om – og give mig et bedre grundlag, end jeg i hvert fald selv har mulighed for at have kendskab til – hvorvidt et ægteskab, der er sådan et religiøst ægteskab, i indvandrer kredse bliver betragtet som værende ligeværdigt med et ægteskab, der er blevet indgået på kommunekontoret.

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Naser Khader (NY):

Det, jeg sagde i min ordførertale, er, at der i høringssvarene ikke er tungtvejende argumenter imod ministerens forslag. Men der er da mange pointer i høringssvarene, som er værd at kigge nærmere på, også i det høringssvar, der kommer fra Landsorganisationen af Kvindekrisecentre. Så der er faktisk flere pointer i høringssvarene, som jeg synes vi skal tage med i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:20

Formanden:

Hermed er det slut for de korte bemærkninger. Tak til hr. Naser Khader. Og så er det justitsministeren.

Kl. 11:20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke for den entydige opbakning til lovforslaget.

Nu har vi jo tidligere i dag behandlet to forslag på dyrevelfærdsområdet, hvor der var stor ros til Dansk Folkeparti, der har været initiativtagere, kan man sige.

For at være fair, vil jeg også sige, at Det Radikale Venstres hr. Simon Emil Ammitzbøll har en meget stor del af æren for, at vi i dag står og diskuterer det her lovforslag, for Det Radikale Venstre har været meget ihærdige med hensyn til at drøfte, om der kunne gøres mere for at sætte fokus på tvangsægteskaber og bekæmpelsen af dem.

Jeg indrømmer blankt, også som svar til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at en af de ting, der har været til diskussion, jo er, om man for en sikkerheds skyld skulle nævne noget en ekstra gang, der allerede er strafbart efter dansk lov. Der er rigtig, rigtig mange gode juridiske argumenter for, hvorfor man ikke skal det. Når noget i forvejen er strafbart, er det en uskik at begynde at indskrive det andre steder i straffeloven. Det kan skabe stor forvirring for alle, der kommer i kontakt med straffeloven.

Men det har gjort indtryk på mig, ikke mindst at nogle af integrationskonsulenterne har sagt, at det ville være formålstjenligt at kunne fremvise et eksemplar af straffeloven og sige: Her kan I se, tvangsægteskaber er forbudt – så man ligesom kan forstå, at når man kommer til Danmark, er det noget, der bliver set på med meget stor alvor.

Jeg synes selv, at løsningen, vi så har fundet, hvilket hr. Simon Emil Ammitzbøll også antydede, er en elegant løsning. Vi går ikke ud og bryder med princippet om, at det, der i forvejen er strafbart, gentages, men vi går ind og definerer, at tvangsægteskaber er noget, som vi mener bør være en skærpende omstændighed, når det gælder anvendelse af tvang.

Det er fuldstændig korrekt, at nogle ønskede en eksplicit, særlig paragraf, men vi har så valgt denne mellemmodel, som jo i hvert fald ifølge integrationskonsulenterne er endnu mere brugbar, for det er nu ikke alene strafbart, det er også

en skærpende omstændighed, hvis man bruger tvang.

De fleste har jo været meget positive over for lovforslaget. Den eneste, der sådan set har været negativ, er fru Karen Hækkerup. Jeg ved ikke, om det skyldes, at Socialdemokratiet nu er overhalet højre om af SF og er blevet kritiseret meget for at være usynlige i debatten de sidste par uger. Det er alligevel meget tankevækkende, at Socialdemokratiet sender en ordfører ned i Folketingssalen, der kritiserer lovforslaget sønder og sammen og siger, at det er virkningsløst.

Som jeg forstår det, er der to punkter, hvor Socialdemokratiet nu har ændret politik. Først mener man slet ikke, at tvangsbestemmelserne i straffeloven er gode nok; de er slet ikke dækkende nok. Det kunne i det mindste klæde Socialdemokratiet så at komme med ét eksempel på, hvilken type tvang man mener ikke er dækket af den nuværende lovgivning frem for bare at slynge en påstand ud om, at dette lovforslag er fuldstændig ubrugeligt.

Jeg vil gerne sige, at tvangsbestemmelserne i den danske straffelov er ganske dækkende. Hvis man skulle være i tvivl, er det, der står mellem linjerne, også i den kommenterede høringsoversigt, jo, at det, vi ikke skal gå ind og straffe, er forældres kærlighed til deres børn. Det, som det her handler om – det står måske på en lidt snirklet juridisk måde, men så kunne man jo spørge til det frem for bare at begynde at kritisere løs – er, om det skal være strafbart, at forældre siger til deres børn: Hvis du ikke gifter med vedkommende, slår vi hånden af dig. Nej, det synes regeringen ikke, og det er det, der står i den kommenterede høringsoversigt.

Nu siger Socialdemokratiet, at hvis vi ikke kriminaliserer andre former for overtalelse eller pres, er det virkningsløst. Jeg synes, det er pinligt, det må jeg sige til fru Karen Hækkerup.

Endnu værre bliver det så, når man henviser til udtalelserne fra Landsorganisationen af Kvindecrisecentre og Kvinderådet. Det fremgår meget klart også af den kommenterede høringsoversigt, at det at indgå religiøse ægteskaber er strafbart. Så fru Karen Hækkerup skal lade være med at sidde og stille spørgsmål til andre om, hvorfor det ikke skal være strafbart. Det er strafbart i dag efter straffelovens § 260. Lad os lige slå det fast en gang for alle.

Det, jeg kan forstå fru Karen Hækkerup vil have, er, at vi skal anerkende shariaægteskaber. Den eneste konklusion, jeg kan drage af fru Karen Hækkerups indlæg, er, at fru Karen Hække-

rup ønsker, at ægteskaber, som vi ikke anerkender i dansk ret, fordi vi ikke anerkender sharia-lovgivningen, skal sidestilles med almindelige borgerlige ægteskaber i Danmark. Jeg må sige, at jeg synes, Socialdemokratiet har bevæget sig rigtig, rigtig langt ud på dybt vand i den her sag, øjensynlig fordi man er under pres for selv at komme med nogle forslag. Men at anerkende shariaægteskaber som værende fuldstændig, om man så må sige, fuldgældige ægteskaber som almindelige borgerlige ægteskaber er simpelt hen for langt ude. Det bliver ikke med regeringens stemme; vi går ikke med på den galej. Det er strafbart i dag.

Jeg vil sige til de mange, der har efterlyst en forebyggende indsats, at jeg er helt enig i, at en forebyggende indsats ikke kun er rigtigt, men helt afgørende, hvis vi skal kunne bekæmpe tvangsægteskaber. Der er folk, der kommer her til fra en anden kultur, hvor man er opdraget til og vokset op med at gøre tingene på en anden måde, og derfor er det jo meget vigtigt, at vi i vores integrationspolitik lægger ekstrem stor vægt på det her område. Det sker også i dag. Det er ikke noget, jeg som justitsminister normalt beskæftiger mig med, men noget, der sker i integrationsministerens regi. Ikke desto mindre kan jeg kun tilslutte mig de mange, der har sagt, at et sådant lovforslag jo aldrig kan stå alene. Naturligvis kan det ikke det. Den forebyggende indsats er helt og aldeles afgørende. Meget af det ligger i Integrationsministeriet, og jeg er helt overbevist om, at hvis man under udvalgsbehandlingen ønsker at få en nærmere opregning af de mange projekter og initiativer, der er sat i gang, kan det sagtens indgå i udvalgets videre arbejde.

Fru Marlene Harpsø fra Dansk Folkeparti spurgte til en meget relevant problemstilling, nemlig: Hvad nu hvis tvangsægteskabet foregår i udlandet, er der så mulighed for, at den pågældende kan straffes i Danmark? Til det vil jeg sige til fru Marlene Harpsø, at jeg så sandelig håber, at det kommer til at blive sådan, for det lovforslag om jurisdiktion, som jeg har fremsat, og som vi jo har behandlet for kort tid siden her i Folketinget, går netop på, at herboende personer, der f.eks. rejser til Pakistan og der forsøger at få tvangsgiftet deres datter eller søn, kan blive straffet for det, når de kommer hjem til Danmark igen. Så der forsøger vi altså at dæmpe op for den problemstilling, der er i, at man ikke, om man så må sige, skal kunne undslippe sig at overholde dansk lov ved at tage til udlandet.

Men hvis fru Marlene Harpsøe mener, at der er nogle hjørner, der skal undersøges grundigere med hensyn til den problemstilling, gør vi også meget gerne det under udvalgsbehandlingen.

Jeg synes, det er utrolig dejligt, at der er så bred opbakning til det her lovforslag og de intentioner, der ligger bag. Så må vi håbe, som integrationskonsulenterne har påpeget, at det, at man kan se, at det direkte fremgår af straffeloven, kan medvirke til, at der bliver sat yderligere fokus på det kæmpestore problem, at herboende personer, der er født og opvokset i Danmark eller senere er kommet hertil, ikke kan få lov selv at vælge, hvem de vil indgå ægteskab med.

Kl. 11:28

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:28

Karen Hækkerup (S):

Så fik vi da i hvert fald justitsministeren op i det røde felt. Jeg synes egentlig, at ministeren skulle køle lidt ned og forholde sig til de ting, som jeg fremførte.

Ministeren står nu her og siger, at det er et kæmpemæssigt problem i det danske samfund med tvangsægteskaber. Hvordan pokker kan ministeren så forsvare, at man har haft den holdning hidtil, at det jo allerede er forbudt, så man vil ikke gøre mere ved det – vel vidende at der ikke er en eneste, der er blevet dømt for at have tvunget andre til at indgå ægteskab?

Ministeren står og siger, at det er et kæmpeproblem, og ikke én er blevet dømt. Det er da en falliterklæring af den anden verden.

Jeg har været utrolig glad for de forskellige kommentarer, der har været fra andre, som har kommenteret på, at man gerne vil se på og brede det her ud, når vi skal til at lave udvalgsbehandlingen. Det håber jeg da også at ministeren vil, for jeg mener rent faktisk, at høringssvarene kommer med rigtig mange gode bud på, hvorhenne der er knaster og problemer i forhold til det lovforslag, som ministeren lægger frem.

Det er ikke nok bare at kritisere mig sønder og sammen for at ville noget mere. Jeg står faktisk bare og refererer, hvad der står i høringssvarene, og de siger, at der er nogle problemer, som lovforslaget ikke har taget højde for. Det synes jeg ministeren skulle tage at tage alvorligt, for der er rigtig mange unge mænd og kvinder i det her land, der lige nu lever i ægteskaber, de ikke har lyst til at være i, fordi ministeren ikke tidligere har lavet lovgivningsarbejdet godt nok. Og

det er vel sådan set det, der måske i virkeligheden får ministeren til at fare helt op i det røde felt.

Kl. 11:29

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 11:29

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, men jeg vil sige, at jeg sådan set synes, at den eneste, der er gået sådan lidt ud på det rigtige, rigtig dybe vand, er fru Karen Hækkerup. Og jeg kan jo høre, at der er tale om en ren tilståelsessag. Ikke én af de ting, jeg spurgte fru Karen Hækkerup om, ønsker hun overhovedet at kommentere. Nu bliver det sådan lidt elegant skubbet hen til, at hun bare har refereret nogle høringssvar.

Må jeg minde fru Karen Hækkerup om, at hun har stået og kritiseret det her lovforslag, der har været igennem en grundig juridisk behandling, og sagt, at det er sjuks, at det er virkningsløst. Altså brugt en slags ord, som på mange måder nærmest er upassende i forhold til den måde, vi normalt diskuterer retspolitik på. Men fred være med det, Socialdemokratiet er under pres, og derfor skal der lige lægges lidt ekstra tillægsord på.

Det, jeg ville sige, var, at denne regering har forholdt sig til problemstillingen med tvangsægteskaber, siden den dag denne regering tiltrådte. Og noget af det første, der blev gennemført, var en 24-års-regel, der er ekstremt virkningsfuld.

Det har ikke været med Socialdemokratiets hjælp, men der er ingen tvivl om – og det kan fru Karen Hækkerup så spørge integrationsministeren om – at reglen har medvirket til, at der er rigtig, rigtig mange unge i det her land, der har undgået at blive tvangsgift, fordi man ikke har tilladt familiesammenføring.

Så at komme her og sige, at der ikke er sket noget, og at det er sjuks – jeg har aldrig hørt magen til påstande. Tværtimod forholder det sig sådan, at denne regering har gjort mere end nogen anden for at forhindre tvangsægteskaberne.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:31

Karen Hækkerup (S):

Der er jo muligt, regeringen mener, at man har gjort noget for at forhindre tvangsægteskaber. Jeg vil da heller ikke sige, man ikke har gjort noget overhovedet. Jeg må jo bare konstatere, at

der indtil videre ikke er en eneste, der er blevet dømt for at ville true andre til at indgå ægteskab.

Min frygt er, at vi, når vi skal evaluere denne her lov – hvis vi skal det – på et tidspunkt om nogle år, igen vil stå og sige, at der stadig væk ikke er nogen, der er dømt, for der er stadig væk en hel masse ting, som høringssvarene beskriver lige præcis som det, der gør, at kvinder og mænd ender med at blive tvangsgift, som stadig væk ikke bliver kriminaliseret.

Derfor er det jo fint nok, at vi laver lovgivning på området, og Socialdemokraterne bakker den op. Jeg håber, ministeren ved mærke i, at jeg sagde, at vi ubetinget gerne vil støtte den her strafskærpselse, fordi vi mener, den er vigtig.

Men jeg synes også bare, at man må være helt ærlig og sige, at vi nu har haft skrevet ind i loven i mange år, at man ikke må tvinge nogen til at gifte sig. Alligevel er der ikke under den borgerlige regering blevet dømt en eneste forælder for at ville tvinge unge mennesker til at indgå et ægteskab, de ikke ville indgå, og alligevel siger ministeren, det er et kæmpestort problem rundt omkring, så vi må jo bare konstatere, at der altså er mange, der er blevet gift mod deres vilje, uanset at regeringen siger, at man har gjort alt, hvad man kunne.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:32

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at der jo et eller sted er tale om et stort retspolitisk skifte. Normalt ville Socialdemokraterne jo have sagt, at forebyggelse er bedre end straf, men nu hører jeg fru Karen Hækkerup sige, at hvis ikke vi får dømt nogen, så har vi et meget stort problem med tvangsægteskaber.

Jeg troede, at det, vi var enige om, var, at vi skal prøve at forebygge, at tvangsægteskaber overhovedet finder sted. Og jeg vil sige, at der er masser af eksempler på, at unge mennesker er gået til Udlændingestyrelsen og har sagt, at der er søgt familiesammenføring, og at de skal tvinges ind i et ægteskab. Udlændingestyrelsen har meldt afslag på familiesammenføring, og det vil sige, at de unge mennesker har undgået at blive tvangsgift.

Det andet er så, om det unge menneske, der så ikke bliver tvangsgift, så skal gå til politiet og anmelde sine forældre. Der er mange, der har valgt at sige, at det ønsker de ikke. Det kan der

være mange årsager til. Det kan være, at man frygter for sin egen person, men det kan også være, at man siger, at nu er man sluppet for at blive gift med den person, man ikke ønskede at blive gift med, og nu håber man bare på at få et godt forhold til sin familie igen og at kunne vælge sin ægtemand eller kone selv. At gøre det til et mål i sig selv, at der skal dømmes nogle forældre, og at de skal i fængsel, er en besynderlig tilgang til det her.

Jeg synes, det handler om at sikre, at flest mulige af de mennesker, der bor i dette land, har flest mulige værn mod at blive tvunget ind i et ægteskab, og det her lovforslag er endnu et middel til at forebygge det.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:34

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere for den ros, som justitsministeren gav til Det Radikale Venstre, og så prøve at blande mig lidt uden om den debat, som ministeren har haft med fru Karen Hækkerup. Men jeg kan ikke lade være med at rejse mig op, når ministeren kommer til at gentage et argument, som hr. Tom Behnke også brugte i sin ordførertale, nemlig at 24-års-reglen har en gavnlig effekt på tvangsægteskaber.

Der er jeg jo bare med mit politiske udgangspunkt nødt til at anfægte den påstand, for Det Radikale Venstre har jo også gentagne gange her i Folketingssalen ønsket at få en undersøgelse af 24-års-reglens effekt i forhold til at bekæmpe tvangsægteskaber. Og det har vi jo ikke kunnet få igennem. Derfor vil jeg bare sige, at vi stadig væk mangler at have sikker viden om 24-års-reglens effekt. Vi tror ikke på den, det er fair nok, at andre tror på den. Vi synes bare, det mest reelle ville være at få lavet en undersøgelse af, om der er en effekt.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 11:35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at nu bevæger vi os i hvert fald i den grad over på integrationsministerens område, men det er ministeren jo – kan man sige – selv ude om, når ministeren bruger det fra Folketingets talerstol.

Jeg ved udmærket godt, for jeg har siddet talrige onsdage, hvor der har været spørgetime, og

hørt – jeg ved ikke engang, om det er tilladt at sige det fra Folketingets talerstol, men jeg bliver vel rettet af formanden, hvis jeg siger noget forkert – at De Radikales tæskehold har været hernede og stille spørgsmål om netop 24-års-reglen. Og jeg vil sige, at man jo kan diskutere meget, hvor meget statistik der er på området.

Der er ingen tvivl om – og det vil man også kunne høre fra integrationsministerens egen mund; det har jeg i hvert fald hørt tidligere integrationsministre berette om hernede – at 24-års-reglen har en effekt i forhold til de unge, der er så ressourcestærke, at de tør gå til Udlændingenservice og sige: Her skal der altså ikke være nogen familiesammenføring, for jeg bliver tvunget til at gifte mig med en person, som jeg ikke ønsker at gifte mig med. Men det er klart, at det ikke kan stå alene.

Jeg mener, at det har været en god regel; det mener hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke. Men ikke desto mindre er der mange andre tiltag, der skal til, fordi det meget handler om at fortælle noget om, at man kommer til at leve i et land, hvor der er en anden kultur, og det skal vi selvfølgelig bruge nogle kræfter på at få forklaret og dermed også forebygge, at det sker her.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror sådan set, at vi er enige om de forebyggende indsatser, og vi har også været enige om strafskærpsen her i dag. Og jeg er egentlig meget glad for, at justitsministeren siger, at hun mener, at det virker i de milde tilfælde, for dermed siger man jo også implicit, at i de rigtig slemme tilfælde, hvor familierne nærmest er uden for pædagogisk rækkevidde, kan man sikkert både lave det, vi laver i dag, og 24-års-regel og syvogtyve andre ting, uden at det har den store effekt; der er det noget af det forebyggende, det sociale, det mere indsatsprægede, der har en effekt.

Som det sidste vil jeg så bare sige, at fordi integrationsministeren siger, at der er en effekt ved 24-års-reglen, behøver det jo ikke at blive en sandhed.

Men vi vender tilbage med forslaget om at få lavet en undersøgelse senere.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Nu er det jo sådan, at en minister udtaler sig under ministeransvar, så når en integrationsminister siger noget i Folketingssalen, tror jeg, at man nu altså skal tage det for gode varer, hvad der berettes om de historier.

Men derudover vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg jo er enig i, hvis vi skal diskutere tvangsægteskaber mere bredt, at der så er en lang række ting, som medvirker til, at vi får løst det problem i forhold til det danske samfund. Og noget af det, jeg personligt tror allermost på, er uddannelse.

Der er det jo rigtig, rigtig dejligt at se i den statistik, der foreligger lige nu, at der faktisk er flere unge med anden etnisk baggrund, der påbegynder en uddannelse, end almindelige etniske danskere, fordi det at have en uddannelse og dermed også – kan man sige – en eller anden form for uddannelsesmæssigt værn altså også gør det meget nemmere for mange af de unge måske at gå op imod nogle af de indgroede kulturer, som deres forældre har med sig fra et andet sted. Så det er en mere kompleks problemstilling.

Men jeg er glad for, at alle partier i dag bakker op om, at vi skærper straffen for tvangsægteskaber.

Kl. 11:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 40: Forslag til folketingsbeslutning om at oprette et tilbud om lektiehjælp til alle i folkeskolen. Af Pernille Vigsø Bagge (SF) og Ole Sohn (SF). (Fremsættelse 30.01.2008).